

เหตุที่จิตไม่มีสมาธิ

พระราชสุทธินิพนธ์

P11002

วันพระกลางเดือนหกหยิบยกขึ้นมาแจ้งในวันนี้ ถ้าไม่ใช่อธิกมาสแล้ว วันนี้จะเป็นวันส่งเสริมพระพุทธศาสนาในวันวิสาขบูชา แต่เพราะเป็นอธิกมาส วันวิสาขบูชาจึงต้องเลื่อนไปเป็นกลางเดือนหน้า ที่ถูกต้องตามดาราศาสตร์และโหราศาสตร์ตามพระอาทิตย์ พระจันทร์ เวียนโคจรรอบ ๆ โลก มีทั้งเต็มมีทั้งดับ หลายวาระ เวลาที่ผ่านมาคนเรามีทั้งขาดทั้งเกิน ถ้าเกินก็ต้องตัด แต่เราก็ไม่ทราบไม่ค่อยเข้าใจในชีวิตปฏิบัติธรรม นึกก็ขอฝากท่านไปตีความ คิดเอาความหมายของท่านเอง

เราท่านทั้งหลายมาเจริญพระกรรมฐานดีที่สุดในที่สุด แต่ควรจะสืบแสวงหา แล้วก็เปิดโอกาสอันประเสริฐของท่านในวันนี้ ที่เราได้ตัดปลิวและกังวลมาอยู่ปฏิบัติธรรมดีที่สุดในที่สุด ปฏิบัติธรรมต้องให้เห็นพระสงฆ์องค์เจ้า รุกขเทวดาศรีมหาโพธิ์ ต้นสาละ ระลึกถึงวันประสูติของพระพุทธเจ้า ให้ครบครันทันเวลา วันดีที่สุดในที่สุด ขอฝากท่านผู้ปฏิบัติธรรมไว้ วันอุโบสถคือวันนี้ เป็นวันที่เรารักษาจิตใจให้สดชื่น ทำใจให้ขึ้นบานทำให้เกษมสำราญสักวันหนึ่งจะทำได้ไหม

ท่านทั้งหลายเราแสวงหาธรรมะ อาตมากล่าวยามานานแล้ว ให้เข้าถึง วัดที่หนึ่ง วัดอุทธร ถ้าท่านมีธรรมะประจำจิตใจแล้ว วัดอุทธรจะสะอาด ชีวิตจะปราศจากมลทิน จะไม่เศร้าหมองต่อไปในชาตินี้และชาติหน้า วัดที่สอง วัดอารมณ เราดีแต่ไปวัดอารมณคนอื่น ให้มันเสียโอกาสและเวลาของท่าน ใครทำใครได้ ใครไม่ทำก็ไม่ได้ ช่วยกันไม่ได้ ภรรยาปฏิบัติธรรม มีธรรมะประจำจิต ใช้ชีวิตที่ถูกต้องตามครรลองของชีวิตแล้ว สามีก็คงไม่ได้ ต่างคนต่างทำกัน สามีนั่งปฏิบัติกรรมฐานอยู่ในวัด ภรรยาตามมา ภรรยาไม่สนใจเลย ก็ห่างเหมือนฟ้ากับดิน แน่นนอนที่สุดจะไม่พบกันในชาติหน้าต่อไป อันนี้เป็นหลักสำคัญ

พระพุทธเจ้าเสวยพระชาติทุกชาติ ทรงได้คู่พระบารมีของพระชินสีห์ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นคู่สร้างคู่สม คู่ร่วมกันมาเสวยสละชีวิตให้กันได้ เหมือนพระเวสสันดรที่มีปัญญาสูง พระนางมัทรีสร้างควมดีสนองพระองค์ท่าน สอนพระบาทสามารถทนลำบากลำบากไปด้วยกัน ณ ป่าหิมพานต์ ตลอดมาแทบจะเอาชีวิตไม่รอด แต่แล้วก็ต้องอดทน เนื่องมาจาก ช้างปัจจัย นาค เป็นเหตุให้พระองค์สำเร็จมรรคผล ให้เข้าสู่มรรคผลเข้าสู่พระโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในโอกาสต่อไป

ท่านทั้งหลาย คู่สร้าง คู่สม คู่อบรมจิตใจในโลกมนุษย์นี้มีคู่เดียวในโลก คือพระพุทธเจ้าเมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นพระเวสสันดรกับพระมเหสี สร้างความดีทุกชาติ เจอกันทุกชาติ ทรงเสวยสละกระทั่งพ่อซาลี แมกัณหา ก็ให้เป็นทานได้ พระนางมัทรีก็หาได้ว่าไม่

ลูกทั้งสองก็ปรองดองกันเพื่อพระโพธิญาณของพระราชบิดา ทรงตัดปลีโพธได้แล้ว แม้แต่ลูก
สามมี ภรรยาซึ่งเปรียบดังดวงหทัยก็สามารถเสียสละได้ ท่านจะได้สำเร็จมรรคผลแน่นอน
อาจจะชาตินี้ก็ได้อีก ถ้าท่านเสียสละอะไรไม่ได้แล้ว ไม่ต้องกลัวว่าชาตินี้หรือชาติหน้าก็ไม่ได้
เช่นเดียวกัน อันนี้เป็นกรบอบนทำลายจิตใจให้ชีวิต ชีวิตจะไม่มีแบบแผนชีวิตจะลำเค็ญ
ตลอดไป จะตกทุกข์ได้ยากตลอดทั้ง ๑๐ ชาติ หากความสบายไม่ได้เลย

พี่น้องที่รักทั้งหลาย จะเป็นทั้งบรรพชิต คือนักบวช หรือจะเป็นผู้ครองเรือน คือ
ฆราวาส มีความจำเป็นในชีวิตของเขามากต้องไปประกอบอาชีพการงานเลี้ยงลูกเลี้ยงหลาน
มีโอกาสมิ่วเวลาสำเร็จได้ยากเพราะยังมีเรื่องกังวลสนเท่ห์ในหัวใจตลอดเวลา พระพุทธเจ้าทรง
สอนเราให้มีปัญญาในตัว ปัญญานอกตัว ช่วยตัวเองไม่ได้ ช่วยคนอื่นไม่ได้ องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเสวยพระชาติถึง ๔ อสงไขย สร้างกุศลบารมีมาหลายชาติหลายกัปปี
ชาติสุดท้ายเสวยพระชาติเป็นพระเวสสันดรให้ท่านได้ทุกอย่าง ตลอดกระทั่งเพชรนิลจินดา
ให้สาวสี่สาวใช้ไปหมด ไม่หวังผลอะไรตอบแทนแต่ประการใด ชาติสุดท้ายนี้ก็ยังสามารถ
เสียสละได้ แต่เราเป็นชาติสุดท้ายหรือชาติไหนกัน ชาตินี้ชาติหน้าเราก็กังยังไม่สามารถจะแลก
เอามรรคผลได้แต่ประการใด ต้องพยายามทำตลอดไป อย่าไปทิ้งขว้าง ท่านจะทราบหรือไม่
อาจจะตายในวันพรุ่งนี้ ปีนี้ ปัจจุบันทำไม่ได้ มันยุ่ง ปีหน้าคงไม่ยุ่ง ปีหน้าคงมาได้ ท่านคิด
อย่างนี้กันทุกวันน่าเสียดาย ปฏิบัติให้มันถึง มันจะซึ่งใจ ถ้าไม่ถึง จิตท่านจะไม่ซึ่ง ท่านจะไม่
ไผ่ดี ท่านจะเสียสัจจะและเวลา ตามคำพูดที่พูดไปแล้วนั้นมันจะหมดโอกาสในเวลาข้างหน้า
เสียดายเวลาเหลือเกิน อาตมานี้ไม่ประมาททางานคืนยันรุ่ง ใครจะดำจะว่าช่างเขา เขาไม่ดี
เขาถึงดำเรา ถ้าคนดีมีปัญหาจะไม่มองคนในแง่ร้าย จะไม่ดำใคร จะดำตัวเองทุกวัน ดำ
ตัวเองแก้ไขตัวเรา ชีวิตจะมีแปลน และแผนผัง จะมีทางเดินไปด้วยความถูกต้อง ไม่ใช่มาจิ้ม
ๆ จำ ๆ แล้วท่านจะได้อะไรหรือ นั่งคุยกันเสียเวลาเปล่า ๆ แถมโนนทานกันด้วย

ท่านทั้งหลาย ที่ปฏิบัติกรรมฐานมาเป็นเวลาน้อยบ้าง มากบ้าง ท่านมีอะไรติดขัด
ท่านมีอะไรที่จะเหนียวรั้งท่านได้บ้างไหม ท่านจะเดินทางได้ถูกต้องตามครรลองของชีวิตใหม่
ท่านได้วิถีชีวิตแล้วหรือยัง วิถีชีวิตของท่านเข้าไปในจุดมุ่งหมายอันนั้นหรือยัง อย่าประมาท
ชีวิตท่านจะเป็นอกุศลกรรม **จิตเต สังกิลิฏฐะ ทุกติ ปาฏิกังขา** เมื่อจิตเศร้าหมองท่าน
จะต้องไปอบาย **จิตเต อสังกิลิฏฐะ สุกติ ปาฏิกังขา** จิตผ่องใสย่อมไปสู่สุคติ ขอให้ทำด้วย
ความตั้งใจ และนั่งสมาธิไม่ต้องไปเอาเรื่องเอาราวกับใคร กินน้อย นอนน้อย พูดน้อย ทำ
ความเพียรมาก ท่านจะรู้สึกนึกติดตัวภายใน ๗ วัน ท่านจะต้องได้ ถ้ายังไม่คิดกัน พูดคุย
เข้าซึ่งอารมณ์ก็เสียไป ท่านจะมีสมาธิได้อย่างไร จิตไม่เป็นสมาธิเพราะดังกล่าวนี้นี้ เหตุที่จิตไม่
เป็นสมาธิมีอยู่ ๗ ประการ

๑. นั่งไม่ถูกวิธี
๒. จิตเป็นกังวล กังวลเรื่องงาน
๓. เหนื่อยมาก ไปทำงานมาเหนื่อยเหลือเกิน จิตท่านจะไม่เป็นสมาธิ แต่หายเหนื่อยเมื่อยล้าเมื่อไรก็ตั้งสติให้ได้แก่นได้
๔. ป่วย อาพาธหนัก จิตท่านจะไม่เป็นสมาธิ ท่านจะอุปาทานนึกถึงเวทนาปวดโน่นเมื่อนี้ ปวดหนอ ปวดเรื่อยอะไรทำนองนี้ จิตท่านจะขาดสมาธิทันที ถ้าไม่ฝึกไม่ปฏิบัติ ท่านจะไม่มีสมาธิเลย
๕. ราคาเกิด ขณะนั้นจิตท่านจะหายไป สมาธิจะไม่เกิด
๖. โทสะเกิด ท่านไม่สามารถแก้ไขโทสะได้ ไม่สามารถจะตั้งสติไว้ได้ สมาธิหนีไปหมด ท่านจะทำอะไรเสีย ขาดสมาธิเพราะมีโทสะ โทสะสิงสถิตในจิตใจของท่าน ปัญญาไม่เกิด แล้วท่านจะไม่มีสมาธิปฏิบัติอีก ๒๐ ปี ก็ไม่ได้ผล ไม่ได้อันสงส์แต่ประการใด
๗. อารมณ์มากกระทบ อารมณ์เกิดกระทบ สัมผัสเกิด อายตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เกิดสัมผัสสมกระทบอารมณ์จึงเสีย จิตไม่เป็นสมาธิ ไหนเลยเล่าจะมีสมาธิรอดอาดมาว่ามีสมาธิแล้ว ไม่จริง นั่งหลับตาก็ไม่รู้ว่าขณะนี้สมณะหรือวิปัสสนา นั่งหลับตาอยู่ จิตออกไปโน่นไปเชียงใหม่โน่น จิตโน่นไปห้วงผัวกลัวผัวจะไปมีเมียใหม่อะไรทำนองนี้ รับรองอีกร้อยปีท่านจะไม่ได้อะไร จิตเกิดโทสะ ถ้าท่านไม่ระงับโทสะก่อนสมาธิไม่เกิด แน่นนอนขาดการกำหนดจิต จะขาดสติ ขาดปัญญา ไหนเลยสมาธิจะเกิดขึ้นกับตัวท่านได้

เหมือนพระท่านบวชนั่งหลับหูหลับตาตะเพิด ไม่ได้รู้เห็นรู้อะไร ไม่ต้องถามครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ก็ทำไม่ได้อีกไปกันใหญ่เลย ครูก็ไม่รู้ ศิษย์ก็ไม่รู้ ความขลังของอาจารย์เลยกลายเป็นความคลั่งของลูกศิษย์ ทำไม่ได้ มันคลั่งโดยออกไปนอกกลุ่มนอกรทาง เอาดีไม่ได้ แน่นนอนที่สุด ขอฝากไว้ นี่แหละจิตเป็นสมาธิไม่ได้ มีอยู่ ๗ ประการ

ส่วนสาเหตุของจิตไม่สงบมีอยู่ ๘ ประการ โยมต้องกำหนดจดจำข้อนี้ไว้ก่อน จิตไม่สงบทำอย่างไรก็ไม่สงบ ถ้าไม่ฝึกมาก่อน จิตไม่มีสมาธิจะไม่มี ความสงบในครอบครัวเลย สาเหตุ นั้นได้แก่

๑. มีไม่พอ ตะเกียงตะกายอยู่รำไป ท่านจะไม่มี ความสงบในครอบครัวเลย
๒. ใช้เวลาว่างมากเกินไป ไม่เอางานเอาการ พวกประเภทนี้พวกจิตว่าง มันว่างจิตมันก็ไหลไปสู่ที่ต่ำ ชีวิตจะไร้สาระไม่สงบ
๓. ถูกเบียดเบียนจิตใจ ครอบครัวไปอยู่ในหมู่บ้านที่เขาเบียดเบียนจิตใจ จิตท่านจะไม่สงบ

๔. อวัยวะไม่ตั้งอยู่ในความปกติ ปวดท้อง ปวดหัว ชาติทั้ง ๔ ขาดไป อวัยวะไม่ปกติ ท่านจะขาดปัญญาจะสงบได้ไหม อวัยวะไม่ตั้งอยู่ในความสงบ ยกตัวอย่างให้เห็นอย่างง่าย ๆ ก่อนนอนก็ต้องไปปัสสาวะก่อน ไม่ถ่ายอุจจาระเสียก่อน ให้มันโล่งใจแล้วนอนต่อไป หากจิตไม่สงบแล้วท่านจะนอนได้ไม่ได้ดีเลย
๕. โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ท่านเป็นโรคสามวันสี่วันไข้ อยู่ในภาวะอันนั้นแน่นอนที่สุด
๖. ถูกสิ่งแฉดล้อมดิ่งไปทางชั่ว เข้าไปอยู่ในกลุ่มคนเลว คนพาลสันดานบาป ดิ่งทุกวันดิ่งทุกเดือน ดิ่งทุกเวลา จะไม่เกิดมีความสงบเลย
๗. ครอบครัวยังไม่มีความสุข ทะเลาะกันทุกวันจิตท่านจะไม่สงบ
๘. มัวเมาในอบายมุข เล่นการพนันไม่พัก เทียวสรวลเสเฮฮาในสังคมตลอดรายการ จิตท่านจะไม่สงบเลย นี่แหละจำไว้ จิตไม่สงบมีอยู่ ๘ ประการ จิตไม่เป็นสมาธิมีอยู่ ๗ ประการ นี้โปรดกำหนดจำไปตีความ คิดด้วยว่าจริงหรือไม่ เขียนวิทยานิพนธ์ไว้บ้าง เรียกว่าวิทยานิพนธ์ชีวิต ชีวิตจะแร้นแค้นจะไม่มีแปลนและแผนผัง ชีวิตจะไม่ตั้งด้วยดี ความดีก็จะได้ไม่ได้ และถ้าท่านปฏิบัติเช่นนี้ก็จะมีสมาธิ คือ ๑. มองไม่ถูกวิธี ๒. จิตกังวล จิตตก กังวลงาน กังวลอะไรต่อมิอะไร เช่น มานั่งบ่นเรื่องผิวเรื่องเมียเรื่องลูก เรื่องสารพัด ถึงต้องตัดปลีโพธกังวลเสีย มาวัดทั้งที่เอาดีกลับไปให้ได้ ทำได้ไหม บางคนมาบอกว่าหลวงพ่อกะ ฉันมาปฏิบัติ ๗ วันไม่ได้อะไรเลย นี่เพราะกังวลจัดเลย จิตไม่เป็นสมาธิ เพราะกังวล จิตต้องตัดปลีโพธกังวลเสีย เสียสละมาอยู่วัดสัก ๗ วัน หรือ ๑๐ วัน ตัดกังวลให้มันได้ ถ้าตัดไม่ได้ ถ้ามาเดินจงกรม ขว้างอย่างหนอ ซ้ายอย่างหนอ ลูกกุไปโรงเรียนหรือไม่หนอ ขว้างอย่างหนอ ซ้ายอย่างหนอ ร้านค้าผู้คนแน่นบ้าง หรือเปล่าหนอ ผัวกูเอาเงินไปให้เมียน้อยบ้างหรือเปล่าหนอ หมิ่นปิกี้ไม่ได้

ถ้าจะพูดให้ชัดวันนี้ก็กลางเดือนแล้ว แสงสว่างพระจันทร์ลอยเด่นอยู่กลางนภา จะแจ่มใสหรือว่าจะมืดก็แล้วแต่ท่าน แล้วท่านจะใช้ปัญญาในตัวบ้างไหม ถ้าเหนื่อยมากหนักมันจะเหนื่อยเหลือเกิน เหนื่อยไปแบกหามไปทำงาน เมื่อไม่สบายสมาธิไม่มีหรือจะบอกให้ต้องหายใจยาว ๆ เหนื่อยหนอ เหนื่อยหนอ พอหายเหนื่อยแล้วถึงจะมีสมาธิ ยังเหนื่อยอยู่หายใจไม่ทั่วท้อง ท้องก็ร้องแล้วก็หิว สมาธิมันไม่เกิดท่านผู้ปฏิบัติจำเอาไปใช้ เหนื่อยมากสมาธิไม่เกิด ป่วยอาพาธเป็นโรคมะเร็งปวด แล้วท่านจะมีสมาธิไหม จิตก็ไม่สงบ แถมสมาธิก็ไม่เกิด เกิดโทสะ หายใจก็หายใจให้มันยาว ไกรธหนอ ไกรธหนอ ผู้ปฏิบัติไม่ได้ทำตรงนี้ จึงไม่ได้ทำอะไรเกิดขึ้น ปล่อยให้มันผ่านไป มันน่าเสียดายเลยมันก็ย่ำเข้ามาผูกในจิตใจเราตลอดปีและตลอดวันยังคำ สมาธิจิตภาวนาไม่มีแต่อารมณ์เข้ามากระทบ โดนกันไปเลยกระทบไม่ได้ เหมือนไขเปิด ไขไก่อ กระทบมันก็ต้องแตก ต้องเป็นไขหิน

อดทน อดกลั้น จำไว้เลยจิตไม่สงบมี ๘ ข้อ จิตท่านไม่เป็นสมาธิมี ๗ ข้อ นักกรรมฐานทั้งหมด ถ้าใครไม่นั่งก็ไม่ต้องทำแล้ว ไม่ฝึกไว้ก่อนแล้วจะไม่มีทางแก้ปัญหาชีวิตได้เลย ขอฝากญาติโยมไว้ในที่ประชุมนี้ด้วย

อาตมานึกได้ ทำกรรมฐานไปไม่ต้องออกมาเป็นตัวหนังสือ นี่ก็หนังสือไม่มี ตัวบอกเอง ฟรุ้งนี้หัวจะหลุดหัวจะขาด มีเล่มไหนมันบอกเราไหม ไม่มีบอกหรอก รองอัยการสูงสุด นายชัยวัฒน์ เกิดปรีชาสวัสดิ์ บอกว่า หลวงพ่อครับ ผมมีปัญหา ๕ ข้อ ผมจะยังไม่บอกหลวงพ่อ ผมจะลองมาแก้ดู เอาละ ท่านอัยการนั่งไปเลยนะ อย่าไปพูดกับใครนะ เอาตามนี้ เดี่ยวจะสอบอารมณ์ให้ เดินอย่าไปพูดกับใคร เดินแล้วนั่ง นั่งแล้วเดิน ๓-๔ วัน เอากระดาษจด ๕ ข้อ แก้ได้หมด นี่หนังสือตัวอย่าง พูดกับท่าน ท่านจะเข้าใจคำพูดนี้ไหมทุกคนนี้ พูดเข้าใจไหม หนังสือไม่มีตัว คือประสบการณ์ชีวิตกรรมฐาน อาตมาคอยหักเมื่อ ๑๔ ตุลาคม หนังสือมีตัวอย่างมันบอกได้เลย กฎแห่งกรรมมันผูกขึ้นมาทันทีนะ ๑๔ ตุลาคม เทียงสี่สิบห้า ท่านจะมรณภาพ ต้องตาย รถชนคอยหักตาย กดปุ่มใหม่ คอมพิวเตอร์มันจะตีออกมา เมื่ออยู่มัธยมสาม ไปหักคอนกหนองสาหร่าย โน่นไปดูแผนที่กรมแผนที่มาถ่ายทางอากาศ ถ่ายไว้ให้หนองสาหร่าย นี่หนังสือมีตัวแล้ว

บางคนก็มาถามอาตมา หลวงพ่อคะหนึ่งก็วันผัวจะกลับบ้าน อ้อ มานั่งกับนหรือนี้ มีครูอยู่ที่สกลนคร ผัวหายไปสามปีสี่ปีไม่กลับบ้าน มีลูกอยู่สามคนจะไม่ออกชื่อ พ่อผัว แม่ผัว ชายที่ได้เป็นร้อยล้าน แล้วก็เอาไปก็ร้อยล้านไม่รู้ หายไปเลย เข้าใจว่าไปโดนคนทุบตาย พระหมอดูก็แน่ บอกว่าผัวตายแล้ว พ่อแม่ก็ทำบุญ ๗ วันแล้ว ๑๐๐ วันแล้ว เรียกร้อย แต่ครูคนนี้เดินทางมาจากสกลนคร มานั่งกรรมฐานที่วัดนี้ ๒ ครั้ง บอกนี้เราสอนเองมาที่เดินจงกรม ๑ ชั่วโมง ไม่ได้ดีอย่าหยุดนะ เดินอย่างนี้ อย่างนี้ ยืนหนออย่างนี้ แล้วก็หนึ่ง ๑ ชั่วโมง ไม่ได้ดีอย่าหยุดนะ เดินอย่างนี้ ยืนหนออย่างนี้ แล้วก็หนึ่ง ๑ ชั่วโมง อย่างต่ำ ไม่ใช่สิบนาทียี่สิบนาที ไม่เอา ตายให้มันตายจะได้รู้กัน นั่งให้มันถึงจริงซิ มันถึงจะซึมออกมา เข้าไม่ถึงทำความดียังไม่ได้ขึ้น แบบโบราณท่านว่าไว้ อาตมาจำได้มาจนบัดนี้ตอนเป็นเด็กไว้ผมเปีย พระท่านเทศน์ มีบ้านต้องมีครัว มีหัวต้องมีผม ผู้หญิงต้องมีนม ขนมหต้องมีไส้ ไม่ใผ่ต้องมีใบ ดันให้มันถึงที่ ทำความดีให้มันถึงขั้น โยมไปสอนลูกมั่งซิ หมั่นจดหมั่นจำหมั่นจำหมั่นจด สิ่งใดงามอย่างไ้ดังด หมั่นจดหมั่นจำเป็นตำรา ตอนที่อาตมาอยู่ประถมสอง นี่ท่องประถมจรรยาได้หมด ถึงได้มาพิมพ์หนังสือพัฒนาคำกลอนสอนจิตพัฒนามารยาทไทย ให้สอนสั่งในชั้นมหาวิทยาลัย

แล้วครูคนนั้นก็หนึ่งแผ่เมตตาให้สามี ไม่เชื่อว่าผัวตาย แต่พ่อผัวแม่ผัวทำบุญแล้ว ให้พระหมอดูนะเอาไปหาให้เขาไปเปล่า ๆ ขอฝากแม่บ้านไว้ด้วย อย่าไปเชื่อหมอดู

ครูคนนี้ออก หลวงพ่อ หนูตัดกังวลได้เป็นสมาธิแน่ ที่หลวงพ่อบุญไม่กังวลกับสามีแล้ว ตัดขาดไปแล้ว ไม่กังวลแน่ หนูมีแต่สมาธิจิตด้วย จะตั้งใจเลี้ยงลูก ๓ คนนี้ให้เป็นใหญ่เป็นโตต่อไปให้จงได้ ตามที่หลวงพ่อบอก หนูทำได้แล้วแม่เมตตาแม่ส่วนกุศลไปให้สามี จะอยู่แห่งหนตำบลใด ขอให้สามีปลอดภัย ในโลกมนุษย์และสัมปรายภพกายเบื้องหน้าสืบไป ไม่ต้องไปประลึกชาติ ทำบุญก็เห็นเดี๋ยวนี้ ทำบุญถ้าไม่ได้ด้วยความตั้งใจแล้ว มันจะไปเอาชาติไหน ชาตินี้ก็ได้ ชาติหน้ามันจะได้หรือ ขอฝากไว้อย่างนี้

เมื่อภรรยาไม่มีกังวล สมาธิเกิดดลบันดาล เมื่อแม่เมตตาและอุทิศส่วนกุศลให้สามีถึงก็ปรากฏว่าสามีได้เงินแล้วหอบหัวไปกับทหารเข้าไปเมืองกัมพูชา ไปตั้งบริษัทกับญี่ปุ่นกับคนไทยและกัมพูชาเข้าหุ้นด้วย รวยมหาศาล แต่เอาเงินออกไม่ได้ เขมรที่ไม่ให้ออกมาก็หนึ่งพิจารณาถึงภรรยาที่แม่เมตตาให้ เห็นภรรยาทุกวัน ทำให้เกิดปัญญา จึงรีบขายบริษัท เพราะอยากส่งเงินมาให้ภรรยาบ้าง เขมรก็ไม่ยอมให้ส่งเงินผ่านธนาคาร เลยขายบริษัททั้งหมดให้ญี่ปุ่นไป เอาเงินดอลลาร์ที่เมืองกัมพูชา พอขายได้แล้วทำยังไงถึงจะกลับได้ เขมรต้องตรวจด่าน ภรรยานี้ก็แม่เมตตาออกไปขอให้สามีปลอดภัยมีโชคมีชัยเท่านี้เอง เลยเกิดปัญญาขึ้นมาเอาเงินห่อสามสี่ชั้น ใส่กระเช้าแล้วสอดฝักบัว ขนบ้างอยู่ข้างนอก เงินดอลลาร์ยัด ๆ ไป จ้างคนเขมรหามเอามาส่ง เสี่ยงออกชายแดนมาได้ ถึงบ้านสกลนคร พ่อแม่นี้กว่าจะมา พอกลับมาเลี้ยงลูกอย่างดีตลอดมา แล้วเงินที่ได้มาก็สร้างบ้าน ซื่อที่ดินไว้ แล้วทำบ้านจัดสรรขึ้นมา รวยเลย ก็รำลือถึงสกลนคร หนองคาย เขาได้เอาของมาถวายมากมายกายกอง อาตมาถามว่าเป็นไง สามีตอบว่า ลำบากจริง ๆ หลวงพ่อ นี่ผมมาแทบจะกราบเท้าภรรยาเลยว่าลำบากจริง ๆ ภรรยาเลยบอกว่าอุทิศส่วนกุศลให้ได้ดี แล้วก็นั่งกรรมฐานแม่เมตตาที่วัดหลวงพ่อนี้ตลอด

อาตมาจึงได้ตั้งตำราขึ้นมา จิตไม่สงบมี ๘ จิตไม่มีสมาธิมี ๗ ทำยังไงมันก็ไม่เกิด แต่ วุ่นวาย ยิ่งนั่งยิ่งวุ่นวายทำให้เบื่อหน่ายในการนั่งสมาธิ ทำให้หนีออกจากสมาธิไปเลย แล้ววุ่นวายใจใหญ่ กำหนดไม่ได้ ก็หอบเสื่อกลับบ้าน พระอาจารย์ที่เขาสอนบอกไว้ได้ญาณหอบเสื่อแล้ว เตรียมจะสำเร็จมรรคผลแล้ว เลยต้องไปตามตัวมาใหม่ เขาก็ไม่มาแล้ว นี่อาจารย์ต้องดูลูกศิษย์ อย่าให้หนีออกไปได้ เพราะแสดงว่าทำผิดทางแล้ว ทำผิดทางต้องดึงตัวไว้ก่อน ให้ทำให้ถูกให้ได้ ถ้าทำถูกแล้วก็ปล่อยกลับไป จะเรียกว่าญาณหอบเสื่อได้ไง มาแต่งตำราเกินของพระพุทธเจ้า ไปเพิ่มเติมของพระพุทธเจ้าได้ไง ขอฝากพี่น้องทุกคนไว้ด้วย นี่แหละจิตไม่สงบ จิตไม่เป็นสมาธิเพราะตามที่กล่าวมา เช่นเดียวกัน

อีกตัวอย่างหนึ่ง คือ **คุณชาลี อินทรวิจิตร** ศิลปินแห่งชาติ แต่งเพลงเก่งมาก ตามปกติเขาสวดพาทุมหากาย ทุกคืน วันหนึ่งขณะกำลังแต่งเพลงอยู่ เกิดอาการแน่นหน้าอก หมอบอกว่าเส้นเลือดหัวใจตีบตันต้องส่งโรงพยาบาลด่วน ถ้าช้าตายแน่ ต้องรีบผ่าตัด คุณชาลีเล่าว่า *ขณะอยู่ในรถ ในใจก็อยากบอกหลวงพ่อกว่าหายใจไม่ได้แล้ว คงไม่ทันถึงโรงพยาบาลแน่นอน แล้วแกก็ตัดสินใจเอาหนังสือสวดมนต์มาสวด เอามือกำหัวใจไว้ อิติปิโส ภาคะวา อะระหังสัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู ไม่ต้องหายใจ หายใจไม่ได้ พาทุมหากาย จบ อิติปิโส ภาคะวา หายใจโล่งเลย นั่งได้ทันที*

คุณชาลี อินทรวิจิตรมานั่งกรรมฐานที่วัด บอกหลวงพ่อกับ ผมนขอกราบเท้าหลวงพ่อก่อนวันนี้ด้วยความขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง ที่ช่วยชีวิตผม ผมสวดมนต์แล้วผมบอกว่าหลวงพ่อกำลังช่วยนะ หลวงพ่อกำลังช่วยนะ ถ้าไม่ช่วยตาย เมียผมหายไปคนแล้วผมจะหายอีกคนหรือนี้ พอสวดแล้วมือกำหัวใจไว้ สวดมนต์นี้ทำให้เกิดสติจำไว้ ทำให้เกิดสมาธิ ตายให้ตาย บอกหลวงพ่อบั้นปลายชีวิตแล้ว ผมจะเจ็ดสิบแล้ว ได้หนังสือสวดมนต์มาก็เลยสวดไป หลวงพ่อกำลังช่วย หลวงพ่อกำลังช่วย อิติปิโส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะ วิทู ว่าเต็มที่แล้วหลับตาให้คนประคองไป บอกว่าคุณชาลีตั้งสติไว้ คุณชาลีตั้งสติไว้ หมอที่ไปหาเขาก็บอกว่าไม่รอด ไม่ถึงโรงพยาบาลใหญ่ คุณชาลีก็บอกอาการว่า *เรียกหลวงพ่อกำลังช่วยแล้วก็บอกหายใจไม่ออก แล้วก็สวด อิติปิโส ภาคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะ วิทู โลงเลย หายใจออกเสียนี้ ส่วนบางคนที่เป็นโรคภัยไข้เจ็บ มาจิ้ม ๆ จำ ๆ โยมจะหายอย่างไร อีกอีกก็หลวงพ่อกำลังช่วยแม่เมตตาให้หน่อย แม่มันก็ไม่ออก โยมหม้อแบตเตอรี่หมดไฟ ถ้ามึงเก็บไฟไม่อยู่ในหม้อแบตเตอรี่เสียแล้ว ช่วยไม่ได้หรอก ขอเจริญพรอย่างนั้น*

ผู้ที่มาปฏิบัติธรรมก็มีความหมายอย่างนี้ ก็ขอเจริญพรไว้ คนสวดมนต์นี้ก็สวดให้มันจริง ๆ หน่อย สวดไม่จริง สวดแล้วก็ทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ ไป ไม่มีทางได้หรอก มีเรื่องยกตัวอย่างอยู่มากมาย จะเป็นฆราวาส ภิกษุสงฆ์องค์เจ้าทำได้ มันจะเป็นอย่างทีกล่าวจิตจะสงบตลอด จิตจะเป็นสมาธิตลอดเวลาดังหลักฐานที่กล่าวข้างบนนี้ จิตสงบไม่มีวุ่นวาย ต้องมีน้ำอดน้ำหนทุกคนนะ ไหน ๆ มาอยู่แล้วไม่ใช่มาวันเดียว บางคนมาวันเดียวก็ไม่ได้ พอโดนกระทบหน่อยหนึ่งกลับไปเลย มีอยู่หลายราย ลูกผู้ดีมีศักดิ์ไม่มีความอดทนเลย เขาบอกตรงนี้ทั้งขยะไม่ได้มันสกปรกเท่านั้นกลับไปเลย โดนกระทบนิดหน่อยกลับไปเลย เขาก็เตือนเพื่อหวังดี

ขอฝากบอกว่าคนไม่อดทนไม่ต้องมาทำกรรมฐาน *ปวดหนอ ปวดหนอ* ก็ยังกำหนดปวดไม่ได้ ไม่ได้ตั้งสติให้ดี บอกปวดหนอ เข้าถึงธรรมะแล้วมันก็จะตั้งอยู่และดับไป เวทนามันจะแยกออกไป จิตจะไม่ได้เป็นอุปาทานยึดมันอยู่ในจุดนั้นถึงจะเป็นสมาธิ ตรงนี้ขอฝากไว้ด้วยนะ แต่อย่าไปวัดโน้นออกวัดนี้ ไปบวชชีพร้าหมก ไปฟังพระเทศน์กับพูด ถ้าโยมชอบฟังกับชอบพูดอย่ามาวัดนี้เลย เสียเวลาปฏิบัติ ไม่ให้พูด จะคุยพูดได้เป็นบางอย่าง อย่าไปคุยทำความหลัง พูดเรื่องโน้นเรื่องนี้เอามาพูดทำไม ปากอย่าไวชิ ใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ามารื้อฟื้น เรื่องอื่นที่คิดชอบคำให้มันเสร็จ อนาคตไม่แน่นอน อย่าจับให้มันคั้นให้ตาย โยมจะผิดหวังและเสียใจตลอดชีวิต ตรงนี้น่าคิดแต่ทำไมไม่ทำกันเล่า ดูอย่างคุณชาลี แกบอก ถ้าไม่ได้หลวงพ่อดายแล้ว หนังสือหลวงพ่อยู่ในกระเป๋าผม ผมสวดไปด้วยแต่งเพลงไปด้วย บางครั้งแต่งเพลงไม่ออกแต่เดี๋ยวนี้แต่งสด ๆ เลย แล้วบางทีมานั่งอยู่อาตมาบอกโยมช่วยแต่งเพลงให้สักเพลง ร้องให้ฟังด้วยนะ คุณชาลีนั่งแต่งเดี๋ยวนี้เลยไม่พอชั่วโมง ๒ หน้ากระดาษ แล้วกินข้าวก็แต่งเพลงด้วย แฮมโรงครัววัดอัมพวันมีอะไร มีน้ำยา ขนمجินผสมกันอร่อยยังงี้ เปรี๊ยะ หวาน มัน เค็ม ยังไงแต่งเป็นเพลงได้ โยมแต่งได้ โยมนั่งกรรมฐาน ไม่ได้กลับไปแต่งเพลงหรือก แต่งเนื้อหาสาระของคนให้มีแก่นสารต่อลูกหลานต่อไป

บางคนมานั่งกรรมฐานมันไม่เอาไหน จะสู้อิسلامไม่ได้ อิสลามไม่พูดไม่คุยเลย มาถือศีลตลอด มาจากเทคนิคมีนบุรี กินอาหารเข้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้นแล้ว ตั้งแต่เช้าถึงเย็นน้ำถ้วยเดียวไม่กินเลยนะ เดินจงกรมไม่พูดจากับใครด้วย นี่ชิวอิสลาม ได้ผลอย่างนี้ คริสต์ก็ได้ผล ก็ไม่ได้หมายความว่าเอาอิสลามมาเป็นพุทธ หรือเอาพุทธมาเป็นอิสลามแต่ประการใด ต้องการมีของดีแจกก็แจกไป นับถือศาสนาของคุณไปเถอะ เราไม่ว่ากันนะ คนเป็นอิสลามก็นับถืออิสลามไปนะ เป็นพุทธก็นับถือพุทธไป เป็นคริสต์ก็นับถือคริสต์ไป แต่เรามีบริษัทเพชรนิลจินดาขาย แล้วก็ให้ฟรีลองไปใช้ดู ถ้าใช้ไม่ดีก็ทิ้งไป ไม่มีปัญหาอันใด ไม่ดีทิ้งไป ตัดมันออกไป มันจะเสียหายอะไรเขาชอบใจมาก ก็ขอสรุปใจความแต่เพียงเท่านี้